

nr 38

Abja Gümnaasiumi ajaleht

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Kevad 2013

Maksimalist Mario

Mario koolitee algas 2001. aastal Abja Gümnaasiumis. Ta ootas kooliminekut väga, sest meile kõigile oli sel hetkel kõik uus ja huvitav, teadmata, kui raske saab see olema. Mariole on jäänud meelde esimese koolipäeva hommik ja kodune sagin. Väike Mario tundis hirmu, kui pidi lavale minema, et kätte saada oma esimene kõige tähtsam raamat – aabits, käes lilled ja seljas koolikott. Samuti on meeles Mariol esimesed õpikud, mida uurides jäi silma rohelist värvi laulik, millel ilutses poiss torupilliga.

Põhikooliõpingud ei läinud Mariol hästi. Hinded ei olnud just kõige paremad ning puudumisi oli palju, mistõttu jäi ta palju teistest maha ning selle tulemusena olid negatiivsed hinded ja suvetöö. Aga kõik muutus kaheksandas klassis, justkui üleöö, kui Mario sai aru, et tuleb hakata pingutama. Kaheksandas klassis sai ta tunnustuskaardi, millega märgiti tema häid tulemusi õppetöös. Põhikooli lõpus nägi ta kõvasti vaeva, et jõuda matemaatikas järje peale ja eksam positiivselt sooritada ja seda ta ka tegi, tänu õpetaja Anneli Veevo ja Tea Ellerile. Gümnaasiumisse pääses Mario ilma katseteta, sest keskmine hinne oli piisavalt kõrge. 11. klassis omistati Mariole aasta õpilase tiitel ning 12. klass on ka edukalt lõpule jõudmas, taotledes hõbe-medalit.

Kooliõpingute kõrvalt osaleb Mario veel erinevate organisatsioonide töös - 4H A.N.Os, Eesti Õpilasesinduste Liidus ja ka Abja Gümnaasiumi Õpilasesinduses, olles seal asepresident. Mario põhilisteks ülesanneteks on igapäevane õpilasesinduse presidendi abistamine ning tema puudumise korral asendamine. ÕE protokollija puudumisel ka protokollide koostamine ja ka koosolekute ettevalmistamine, e-posti haldamine ning suhtlemine teiste koolide ja ühendustega. Samuti kirjutab Mario vahel ka artikleid kohalikkude valla- ja koolilehte. Veel tegeleb Mario koos oma koolikaaslastega Abja Valla

Foto: Keijo Koort

Noortekogu loomisega, mis on olnud väga edukas. Jaanuaris võeti vastu juba põhikiri ning nüüd tegeletakse valimiste korraldamisega ning uue projekti kirjutamisega.

Peale kooliõpingute ja organisatsioonide tööd huvitab Mario veel laulmisest. „Muusikapisik on juba lapsena veres olnud,” lausub Mario. Ta on käinud juba väiksest peale mudilaskooris, poistekooris, poisteansambelis ning ka lastekooris ja noortekooris. Ta tegeleb ka ajuspordiga, milleks on mälumängud, ja ka füüsilise spordiga, tegeledes jooksmise, suustamise ja matkamisega. Need tegevused ei ole Mario jaoks kohustused, pigem osake mõistlikust vaba aja sisustamisest, sest kasutegur on suur. Kui võimalik, võtab ta ka

osa erinevatest üritusest ja infopäevadest.

Oma elu suurimaks saavutuseks peab Mario gümnaasiumi edukat lõpetamist, sest mõni aasta tagasi ei suutnud ta uskudagi, et põhikool ei jää viimaseks haridusastmeks. Gümnaasiumi lõpetab Mario neljade ja viitega, olles ka autahvilil. Mario kavatses peale gümnaasiumit alustada õpinguid kõrgkoolis ja jätkata oma tegevust praegustes organisatsioonides ning kindel soov on anda panus oma kodukoha arengusse.

Finis coronat opus ehk lõpp kroonib tööd!

Sigrit Saar, XII klass

Abja Gümnaasiumi külastas „Libahundi” Tiina

Teisipäeval, 19. märtsil käis Abja Gümnaasiumis endast ja oma elust rääkimas Ene Rämmeld. Ta on väliseestlane, kes oli 1968. aastal eestlastele tuntud filmis „Libahunt” Tiina osatäitja.

Näitleja on üks paljudest inimestest, kes Nõukogude Liidu okupatsiooni ajal põgenes välismaale. 1976. aastal taotles ta luba Prantsusmaale minemiseks, mille sai alles viis aastat hiljem. Rämmeld ise kinnitas, et on esimene inimene, kes sai Nõukogude Liidust punase passiga välja, ning lisas veel, et passi-kontrolli läbides küsis ta, kunas saab Eestisse naasta, mille peale kontrolör oli imestunud. Vaatamata sellele, mis olukord tol ajal siin oli, tahtis Ene Rämmeld siiski tagasi tulla, kuna Eesti on tema kodumaa.

Hetkel elab Ene Prantsusmaal. Ta on eesti keelt välismaal elades palju maailmale

tutvustanud ning teeb seda aktiivselt siiani, korraldab Prantsusmaal luuleõhtuid, millest võtavad osa teised seal elavad eestlased, aga peale nende ka prantslased, kes ei saa meie emakeelest peaaegu sõnagi aru. Prantslased käivad luuleõhtutel tänu sealsele heale seltskonnale ja eesti keele imeilusale kõlale, mida saavad seal kuulata.

Selle lühikese 45 minuti jooksul, mil naine sai enda elust ja tegemistest meile rääkida, puudutas ta ka tihti ja julgelt teemasid, mis käsitlevad poliitikat Eestis. Ene Rämmeld julgustas meid ise otsuseid tegema ja ise tegutsema, mida meie, eestlased, saame teha, kuna elame riigis, kus valitseb demokraatlik riigikord. Ta rõhutas, et kui ajal, mil Eesti riik oli Vene võimu all, tegi otsuseid vaid üks inimene või heal juhul väike grupp inimesi, siis tänasel päeval teeme otsuseid meie, meie

naabrid, vanemad ja kaaselanikud.

Ene Rämmeld luges kuulajatele kaks Karl Ristikivi luuletust. Ta esitas neid väga emotsionaalselt ja ilmekalt. Küsimusele, miks ta just Ristikivi luuletusi loeb, vastas naine, et kui kunagi olid need luuletused talle kauged ja võõrad, siis tänaseks puudutavad need teda sügavalt. Luuletused, mida ta esitas, rääkisid kodumaast ja selle igatsusest.

Mulle meeldis see liialt lühikeseks jäänud kogunemine väga. Ene Rämmeld avaldas muljet oma avameelsuse, aususe, emotsionaalsuse ja isamaa-armastusega. On üllatav, kui patriootilisi inimesi meie seas leidub. Ta on justkui enda ülesandeks võtnud eesti keele ja kultuuri tutvustamise maailmale. Kõik eestlased peaksid olema uhked ja tänulikud, et meie seas selliseid inimesi leidub!

Karolin Jürise, X klass

Haridus ja haritus

Eestis läheb gümnaasiumisse õppima üle poolte põhikooli lõpetajatest. See tähendab, et meie riigi haridustase on suhteliselt kõrge. Pärast gümnaasiumi suunduvad paljud ülikooli kõrghariduse diplomit hankima. Kuid miks peavad paljud kõrgkoolis õppivatest inimestest lõpudiplomit olulisemaks teadmistest?

Enamus gümnaasiumi lõpetajatest tahab edasi õppida, et saada kõrgharidus. Loomulikult peab olema kõrghariduseni viiv tee avatud kõigile, kuid kättesaadav vaid neile, kes seda tõeliselt väärib. Kõrgharidus on kõrgeim võimalik haridus ja sinnapoole püüdlevad inimesed peaksid olema juba varem piisavalt targad ja arukad, kuid vaatamata sellele kuritarvitavad nad haridust.

Paljude inimeste jaoks on muutunud haridus vahendiks, millega saab teha karjääri. Inimesed ei soovi enam teada, mis maailmas nad elavad, mis nende ümber toimub, kuidas ja miks. Nad tahavad vaid tõestuspaberit tööandjale kõrgkoolis käimise kohta.

Inimestena peaksime nüüdseks juba aru saama, et kõikidel ei ole mõtet õppida arstiks või õpetajaks, sest paratamatult ei leita enam kõrgharidust vajaminevatel erialadel rakedust isegi siis, kui see on omandatud. Iga riik vajab ka lihttöölisi. Kes sõidutaks arsti hädajuhtumi korral öösel abivajaja juurde, kui mitte autojuht, ja kes müüks õpetajale tööks

vajaminevaid koolitarbeid kui mitte müüja?

Küsites õpilastelt, miks nad koolis käivad, vastab suurem enamus: „Selleks, et tulevikus saada hea töökoht.” Olen täiesti kindel, et „hea töökohta” all mõeldakse tasuvat, mitte meele järele olevat tööd.

Taoline suhtumine saab kindlasti alguse varajases eas. Meid innustatakse juba lapsena tegema seda, mis on tulemuslik, mitte seda, mis meile tõeliselt meeldib.

21. sajandi uueks haiguseks on nimetatud stressi. Seda tekitavad pinged ja erinevad koormused, mis ilmnevad õpilastes enamasti kooli tõttu. Alatasa kaeveldakse, et õppida on nii palju ja vaba aega ei piisa oma hobidega tegelemiseks. Väga hea stressi maandaja on kehaline tegevus: igasugune trenn, tantsuline liikumine, mis arendab peale füüsilise ka loovust. Aktiivne ja tubli noor leiab selleks ikkagi võimaluse, ja tänu liikumisele maandub stress.

Tõesti, õppida on palju, aga teisiti ju ei saa. Mil viisil peaksid inimesed saama harituks kui mitte õppides? Loomulikult õpetab ka elukool, kus igaüks meist käib juba imikust peale, kuid siiski, see ei ole piisav.

Eduka inimese üheks tunnuseks on oskus aega jaotada ja eraldada olulised asjad ebaolulisest. Kui õpilased rakendaksid seda teadmist oma igapäevaelus, siis ei tekiks neil nii suurt stressi ja pinget. Koormus ei oleks

enam suur.

Kuigi koolis ei õpetata väga paljusid eluks vajaminevaid teadmisi, õpetatakse seal õppima. Kohustusliku haridustee lõpetanud inimene peaks teadma, mis on tema elus oluline ja kuhu ta tahab jõuda. Inimene, kes sellest aru saab, ongi juba haritud.

Meie teadmiste ulatus ja põhjalikkus näitab küll haridustaset, kuid inimene, kes püüdleb kõrgema hariduse poole vaid selleks, et teha tulevikus tööd, mis talle ei meeldi, kuid tagab talle hea sissetuleku, ei ole haritud. Tuimalt pähetuubitud faktidest ei ole kasu, kui neid ei osata kasutada.

Õpitu peaks olema see, millega soovitakse tegeleda. Oma haridust kasutatakse targasti, kui valikuid tehes kuulatakse peale oma mõistuse ka südant. Haridus teeb inimestest haritud inimesed vaid siis, kui olemasolevaid teadmisi osatakse rakendada.

Tõesti, koolis saame omandada haridust, kuid haritus näitab, kui suured mõtlejad me tegelikult oleme. Tõsiasi on see, et haridus ja haritus käivad käsikäes, sest selleks, et teatud teemadel kaasa mõelda, peame olema ka haritud.

Karolin Jürise, X klass

Meediamullil II koha saanud arvamislugu.

Noorte näitering

Abja Gümnaasiumi noorte näitering on tegutsenud kaks aastat. Näiteringi juhendaja ja ühtlasi ka lavastaja on Triinu Menning. Meie koosseis on muutuv. Esimesel aastal koosnes trupp viiest inimesest, tänava üheksast. Sellel aastal kuulusid Abja Gümnaasiumi noorte näiteringi: Mirell Põllumäe, Mari Kask, Karolin Jürise, Silver Kask, Reimo Laugus, Karina Korell, Kristina Korell, Sigrit Saar ja Jorma Köpp.

Tänavune etendus „Johannes“ on koostatud Margus Karu romaani „Nullpunkt“ ainete põhjal. Materjali kogusid ja panid kokku Karolin Jürise, Mari Kask ja Triinu Menning. Etendus koosneb viiest monoloogist ning nende vahele sobitatud liikumisest.

„Johannes“ esietendust 13. märtsil Tõrva kultuurimajas, kus meid väga soojalt vastu võeti ja kiideti, teise etenduse andsime Abja Kultuurimajas 24. märtsil ja kolmas oli juba maakondlikel teatripäevadel Karksi-Nuia Kultuurikeskuses 27. märtsil. Teatripäeval olime väga edukad- tulime *grand prix* ehk võitjaks ja Karolin Jürise sai parima naisnäitleja tiitli.

Saime teha vaid ühe proovi ja juba ootaski meid ees Kooliteatrite Riigifestival, mis toimus Jõgeval 12.- 14. aprillil. Riigifestivalil osales 17 erinevat truppi üle Eesti. Kolme päeva jooksul saime vaadata kõiki etendusi Jõgeva Kultuurimajas või Jõgeva Gümnaasiumis. Etendust „Johannes“ sai žüriilt kiita oma lihtsuse poolest, kiideti ka kõiki osatäitjaid usutava ja siira rolli eest. Saime minima-

Foto: Karl Sakrits

lismi eripreemia.

Tundub, et selleks aastaks hakkab Abja Gümnaasiumi näitetrupi hooaeg läbi saama ning hetkel teadaoleva viimase etenduse anname 17. aprillil Abja Gümnaasiumis. Loodame ka järgmisel aastal kokku saada ja lõbusalt laval ja proovides aega veeta!

Karolin Jürise, X klass

Avatud sahtlid

Kevad sulatab tunded välja

Kevad on pugunud meie põue,
tahame minna kõik õue.
Päike paistab, lumi sulab,
laiskus meist minema vurab.
Lõpuks kuuleme linnulaulu,
justkui muusika siseneks meil kõrva kaudu.
Oma tüdrukuga ringi saab jalutada,
õhtul šampus hakkab vahutama,
tähistame kooli lõppu ja kevade algust,
vihmapilve nuttu ja päikese valgust.
On hea, et kevad on tulnud taas,
saan lesida selli maas,
minna oma kauni neiuga randa
ja oodata suve tulekut koos temaga kaldal.

Oscar Rahu, XIIb klass

Getlin Sosi, II klass

Kevad

Kevad ei ole kunagi hall,
see on kirju kui sätendav pall.
On mul sünnipäev mais,
peitub headuse süda vaid ainsas pai.
Paistab kaugelt ka valge lumelill,
kostub mäe otsast pehme helisev pill.
Metsas ärganud väikene karu,
käib looduse kibekiire maru.

Maarja Peterson, III klass

Mulgimaal on ää eläde

Mu kodu on Mulgimaal,
kus metsad, põllud ja aas,
ning päike, pilved ja aas.
See ongi mu Mulgimaa

Väiksed mulgid siin kasvavad suureks,
suurena kannavad mulgikuube.
On Mulgimaa minu juuretki,
ma kasvan ja sirgun siin suureks.

Mu kodu on Mulgimaa,
ma armastan seda maad.
mu kodu on sellel maal,
see ongi mu kodu ja maa

Eva Rahel Viitas, III klass

Kevad ronib südamesse

Akna tagant juba kostab
vaikset linnulaulu,
Preili päiksekreemi ostab,
pingsalt jälgib kaalu.
Päike päris kõrgel juba
paistab väga tuliselt.
Viimne lumi ära sulab,
vesi ojas vuliseb.
Tänavatel kihutamas
eile juba nägin,
Kevadet seal kuulutamas
kahetrattalisi.
Roheliseks muutub rohi,
lehte lähvad puud.
Südamesse kiirelt ronib
rõõmutunne suur.

Triin Kask, XIIb klass

Kristofer Voodla, I klass

Age Põder

Sõbralik ja lahke tüdruk. Natukene tuulepea, kanaarilind, mõtleb alati negatiivselt. Köva peeloom. Kanaarilind puudub palju oma rännakute tõttu. Kui koolis on, siis vaid kriiskab. Avaldab tihti oma arvamust ja on sõnakas. Kõigis tema hädades on süüdi Mario ja Tauri. Klassi naerusuu- Age häält ja naeru on terve klass täis. Ainuke, kellel on eluaegne keka vabastus. Naerab kogu aeg.

Anelle Ly Jürise

Klassi pesamuna. Talle meeldib tantsida- FACE. Vaikne, aga kogu aeg naeratav ja muidu tore. Lauraga nagu sukk ja saabas. Väga sõbralik ja samas tagasihoidlik. Tavaliselt ei ütle oma mõtteid köva häälega välja. Heasüdamlik, kõigi õpilaste vastu alati abivalmis. Ilus tüdruk, armsate põselohkudega. Lahe! Mass sünnu oli. Nunnu tüdruk. Aktiivne õpilase-sinduse liige. Tubli organiseerija. Mu-retsevad koos Lauraga klassi pidude ja koosviibimiste eest- toit on alati laual.

Anhelika Kuusik

Ankabranka, klassi jupats ning muidu tore tüdruk. ANXX! Meie klassi vaikne hing. Meie klassi pisim tüdruk. Sõbralik ja hooliv. Humoorikas neiu. Mõistab imelikke nalju ja tal on terve päev naeratus näol. Vaga vesi, sügav põhi. Varesega erilised sõpsid pole. Alguses tundus olevat väike süütu maatüdruk Tõlla kandist, aga nüüd ütleks pigem, et ta on julge ja hea ütleemisega. Väga osav sõnaseadja tüdruk. Peeloom! Pidevalt näpib oma roosat mobiili. Kellaguru. Lemmikraamat on „Must vares.“ Viisakas ja lahe teiste kaasõpilaste vastu. Kui janu, siis tal on alati vett. Tulevane Eesti pisike võrkpallur. Toredaim tüdruk, keda tean.

Evelin Orav

Meie klassi ja kooli modell. Sõbralik, lahke, abivalmis ning heasüdamlik tüdruk. Võimsa ja tugeva iseloomuga. Kunagi oli väike ja vaikne tütarlaps, kuid enam seda tema kohta öelda ei saa. Kui midagi ikka öelda on, siis ütleb nii, nagu mõtleb. Meie klassi karjääritegija modellindusekäs modellsaates. Reisib palju oma töö tõttu- rohkem välismaal kui koolis. Ilmselt ainuke, kes oskab vene keelt. „Logopeedi püsiklient.“ Naerab palju. Kerti naerukaaslane. Kohalik elu24. Tulevane kõrgklassimodell.

Gerry Soll

Sõbralik, rahulik ning ilus poiss. Mõistab nalja. Vaikne poiss, tema häält on tunnis väga vähe kuulda- elab oma maailmas. Muusika on elu. Õppimises laisk. Hiilgab inglise keeles, kuigi ei tee seal miskit erilist, jääb õpetaja Maile Kreevsile alati silma oma elektroonikaga. Igas tunnis hästi varustatud tänapäeva nutitehnoloogiga- kogu aeg on kõrvaklapid kõrvas ning iPad käes. Tundides üldiselt vaikne, aga kui tal midagi öelda on- ütleb täpselt ja konkreetselt. Ei ole eriti aktiivne, aga vahel on abiks klassi tegemistes.

Kerti Lapp

Tagasihoidlik tütarlaps, vahel ütleb ka oma arvamust sekka. Hästi rõõmsameelne, abivalmis ja heasüdamlik tüdruk. Sõbralik ja naerab palju. Alati abivalmis, viisakas, tubli edasipüütleja. Täheke, Kulmik. Saab kõigiga hästi läbi ning on tore. Lobamokk- kohalikud uudised saab ruttu teada. Tema naeru on klassis pidevalt kuulda. Teeb iga tund klassi tüdrukutele soenguid- oskab ülilahedaid patse teha. Ta juuksed on ilusad ning imetlemist väärt. Tulevane tippjuuksur. Ausalt öeldes Eveliniga teda kokku lasta ei tohi. Tema saunaped on lihtsalt ülikõvad. „Ma ei unusta sind iial.“

Laura Kulemina

Tüdruk, kes on hästi aktiivne, sõbralik ning abivalmis. Kommitädi. Sõber, kellega saab kõigest rääkida. Hommikul koolis on tal kogu aeg kohv, ilma selleta ei saa. Kui ta hommikul kurja näoga kooli tuleb, saab talle jälle naeratada ja teda naerma ajada. Lõbus ja hea tüdruk, vahel mõtleb liiga palju teiste heaolu peale ja vähe enda peale. Kõige südamlikum tüdruk, keda tean- alati aitab, kui vaja on. Alalõpmata on mingi asi korraldamisel ja on meie ÕE president. Võtab tihti sõna, meeldib vaielda. Hakkaja tüdruk, võtab kõikidest üritustest osa. Ettevõtlikkusel pole piire.

Kristjan Sink

Jõukakutt, heatahtlik, abivalmis, sõbralik, heasüdamlik, rahulik ja jutukas poiss. Võib tunduda eemalt küll vaikne, aga tegelikult ta seda ei ole. Kindlasti üks sõbralikumaid noormehi, keda ma tean. Armastab ja kuulab head muusikat. Õppimises liiga laisk. Täjub loomulikult intelligentsist inglise keelt- lemmikklassivend. Julgeb vastu vaielda ja oma õiguste eest seista. Kõrvaklapid kogu aeg peas. Räägib pidevalt *Top Gear*ist, mis on positiivne. Kindlasti üks sõbralikumaid noormehi, keda ma tean.

Liisi Rajamäe

Sõbralik, tore, ettevõtlik, abivalmis ja tark tüdruk- õpib hästi ning on jätnud targa mulje. Vaga vesi, sügav põhi. Õpilasesinduse aktiivne liige, Reforminoor ning mälumängur. Meeldib aktiivne olla ja üritusi korraldada. Kohusetundlik- tuleb isegi haigena kooli. Tüdruk, kellel on oma arvamus, mida keegi teine muuta ei saa. Paneb oma sõna maksma. Ta alati protestib millegi vastu, kui on jutt mingist väljasõidust või ekskursioonist. Ei lase endale liiga teha. Tore tüdruk, oskab hästi sõnadega ära panna. Muidu rahulik ja vahel ülbe, kuid ülbus annab tema isiksusele palju juurde.

Sigrit Saar

Röömsameelne ja sõbralik tüdruk- alati naerutus suul. Klassi rapuntsel ja mõllumutt. Teeb ja mõistab hästi nalja. Sõnakas- suht ainuke, kes suudab klassi korrale kutsuda, kui lärmiks läheb. Võtab alati ohjad enda kätte, kui asjad ei liigu- tema paneb need liikuma. Väga julge ja ta peab saama, mis tahab, muidu on kuri karjas. Inimene, kes ütleb kõigile, mida arvab. Tüdruk, kelle käes on puudumiste rekord. Ei taha meil eriti koolis käia. Juba poole nädala pealt mõtleb, mis nädalavahetusel teha. Silvia üks lemmikuid ja ilusa käekirjaga. „Sigrit on lahe,“ kui ta ise nii ütles, siis ta ka on.

Simo Usin

Sõbralik, hea huumorisoonega, muidu vaikne ja tagasihoidlik poiss. Laisk õppimises- ta on tark õpilane, aga ei viitsi enda teadmisi eriti kasutada. Tunnis väga õppida ei viitsi, pigem kuulab muusikat. Kõrvaklapid + telefon = muusika. Head tulemused matemaatikas. Ailega väikesed turteltuvid, iga vahetund võib neid kuskil nurga peal koos näha. Suusatamine pole tema meelispordiala.

Mario Kekišev

Meie klassi priimus. Õpetajate lemmik. Tubli meediahuviline, põhiline Kadaka toimetaja. Sõbralik poiss, meeldib alati üritusi korraldada, tubli 4H liige, noortevalikogu algataja ja õpilasesinduse asepresident. Teda tundes tekib küsimus, kas tal vahel vaba aega ka on, kas ta ikka öösel korralikult magada saab, kuna kooli tules on tal alati kõik asjad õpitud ja mulle ei jõua pähe, kust ta võtab selle aja ja tahtmise seda iga päev teha. Aitab alati kui vaja. On jätnud kõiketeada mulje, kes on alati kõige kursis. Kooli juhtkonnas kui ka personalis on käpp sees. Meeldib klassi juhtida. Tulevane ajaloolane. Kahelisest viieliseks.

Sten Ingmar Jugomäe

Mälumängur ja tark poiss. Meie lennu vanim noormees. Ajaloos päris tark ja üldisi teadmisi on ikka kuhjaga. Vaga vesi sügav põhi. Omamoodi inimene. Oli kunagi väga vaikne poiss ning kõigil oli küsimus, kas tal ikka on kõnevõime? Mäletan, kui ma 10. klassi tulin, siis ei olnud teda märgata, kuna ta oli nii vaikne, kuid nüüd on ta muutunud ja võtab kogu aeg sõna, isegi kui pole vaja. Arvatavasti tulevane automehhaanik, kuna tal on pidevalt autode teemal öelda mõni tark kommentaar. Tajub arvuti- maailmas nii mõndagi. Temast saab arvatavasti doktor. Tulevane IT-guru. Umbro dressikas on lemmik.

Öp Ene Lätti

Aktiivne, isegi üliaktiivne õpetaja. Algul küll veidi kartsime teda, aga ilmaasjata. Kahe aasta jooksul oleme selle õpetajaga palju ära teinud. Aitab meid alati ja viib meid igale poole reisile. Ta on õpilastega arvestav, teab, kuidas õpilastele meelt mööda olla ja kuidas tarkusi jagada. Ta on teinud meist bioloogikud. Hoiab meid kõiki nagu enda lapsi. Hoolib, hoiab, seisab alati meie eest. Tahab igal üritusel kaasa lüüa. Röömsameelne, temast õhkub alati positiivsust. Temaga on olnud väga äge. Kõige parem klassijuhataja.

Urmas Mürksepp

Tubli õppija, tagasihoidlik ja sõbralik. Vaikne, hoiab rohkem teistest eemal. Ei teagi teda eriti, kuna selle kolme aasta jooksul ei ole tal kunagi midagi eriti öelda olnud. Matet oskab vist ka?! Väga vaikne poiss. Ei võta eriti üritustest osa. Vahel harva ütleb mõne sõna sekka. Võiks oma suud rohkem lahti teha. Vaikne, vähese jutuga, konkreetne ja heatahtlik- Ummi on tore poiss. Kõva käsi pallimängudes. Tulevane sportlane.

Tauri Alp

Taurenzz, unistab mersust. Meie klassis ainuke, kellel on juba hommikul vara kriips kõrvuni peas. Pole teda kunagi kurjana näinud. Klassi rüblük. Meie klassi naljamiis- talle on garanteeritud koht lavakas. Meeldib olla tähelepanu keskpunktis. Matemaatika taip- loob oma teoreeme ning üritab matemaatika tunnist kõrvale viilida, korraldades meile „õppeväljasõite.“ Vahel esitab lolle küsimusi, kuid see on andestatav, sest tegelikult on ta meil tark poiss. Niisama musklimees. Paljude õpetajate lemmik, intelligentne inimene. Vahel meeldib kappi ronida ja sealt välja tulla. „Ära mõtle, kohe ütles!“ „Tark ei torma!“

Agnes Siigur

Hoiab omaette, kargutüdruk, oma-moodi, lumevallid meeldivad, Hiros-hima, käib koolis nagu kuuvarjutus, huvitub Aasia maadest.

Anni Saharov

Annutška, kiirkirjutaja, alati saab kõik esimesena valmis, klassi üks sõbralikum, kohusetundlik, rõõmus, käsitsi kirjutab kiiremini kui arvutiga, kange pidutseja, unicorn, tark, lõhnadega koolis, hoolas, siuke peoloom, räägib humoorikat juttu, super pinginaaber, moefriik, tubli ja eeskujulik õpilane, klassi pesamuna, ei lükka töid home peale, kui millestki on vaja konspekti või vastatud kordamisküsimusi, saab alati Anniga konsulteerida, aitab hea meelega; lahke, abivalmis, töökas ja niisama äge.

Indrek Jürise

Ints, mahlapaki jooja, musklimees, vaga vesi, sügav põhi, mõnus tõmmu, rammumees, vaikne, kuid äkiline, üheksa mehe ramm, naljakas poiss, tõstja. Kui suu avab, tuleb sealt midagi naljakat; konkreetne, spordi-poiss, poksivend, mingi häda on, paneb paugu ära, teeb ikka huumorit ka, kapp, kardab meeletult kodi, lõomamees, kõige laisem tundides. Igal võimalusel spikerdab, aga enamjaolt jääb vahele, vähemalt tunnistab üles. Räägib üsna vähe, aga ütleb kõik lühidalt ja tabavalt.

Jari Sala

Kiirrääkija, soengumees, teeb asju kiiresti (edutult), natuke pikaldane, pidevalt kõrvaklapid peas, räägib omaette, seletaja, elab omas maailmas, segane diktsioon, teab tegelikult palju, muidu tark, aga kohutavalt laisk, teab rohkem selliseid asju, mida koolis ei õpetata, esmaspäeviti kooli ei jõua ja nädalavahetus algab salapärestel põhjustel juba neljapäeval, omamoodi intelligentne.

Karl Puidet

Täpiline, vajub tuimalt teemasse, unimüts, tark, aga laisk, pidevad automatsud on garanteeritud, peaga poiss, kõige suurem rasvaprosent, istub pidevalt arvuti taga, looduse-laps, pelab LoL-i, nagu poleks homset, suur poiss, ropendab palju, arvutifriik, laiskus paistab ka välimusest välja, igal võimalusel laseb kooli üle, leiab, et LoL või CS on oluliselt tähtsamad kui koolitunnid, teeb isegi enda kulul nalja.

Kristel Veidenbaum

Krissu, vaikne, armas tüdruk, tore, lõbus, alati abivalmis, sporditüdruk, naeratav, ilus, sõbralik, õbluke, jõukamutt, käitub tundides korralikult, meeldiv inimene, toreda jutuga, tagasihoidlik, hooliv.

Mirell Põllumäe

Mimmu, pisike krossitüdruk, jupats, aga aevastab nii, et maa väriseb; pidevalt lonkab, mononaine, tööd esitab viivitustega, aktiivne kohvijooja, taibukas, asjalik, lollitab palju, päkapikk, väike Müü, jupp, pidevalt sõidab ringi, atsih, väikseke, oma ala üks parimaid, tore, pisike tüdruk sõidab pisikese motikaga, väike töökas tüdruk, tegeleb saja asjaga korraga, selge ja mõistliku jutuga, väga jutukas, tegus ja asjalik; ei otsi põhjusi, et midagi tegemata jätta, reisib palju, saab kõigiga hästi läbi (v.a õpetajad), aktivist.

Oscar Rahu

Ossu, jõukakunn, hea peastarvutaja, kaks telefoni, suurim jutustaja meie klassis, lahe klassivend, humoorikas, pidevalt õiendab, ülepumbatud torsoga vend, sportlik, tark, klassi tublim poiss, *hard core* spordivend, meeldib jõukas käia, ainult naerab ja jutustab, heasüdamlik; teeb tööd siis, kui on tema päev, suurim hilineja, aeglane kirjutaja, aga kiire jooksja, tegeleb spordiga, vaba aja sisustab põllutööga, hindeid üle käte ei lase, jääb alati õpetajatele ette, kui keegi tunni ajal räägib.

Triin Kask

Väga andekas, kohusetundlik, väga musikaalne, kohutavalt hea joonistaja, tarkpea, sihvakas, klassi kõige suurem kunstiinimene, tegeleb paljude asjadega, punk, ei karda teiste arvamust, vaikne tüdruk, suurepärase saksofonimängija.

Simmo Lahi

Omapärase naeruga mees, tark temaatik, *iPhone*'ga poiss, hea korvpallur, agar ja taibukas, pikk; vaikne, aga tore, teeb huumorit, meenutab Miki Hiirt, Simmo teab, mida räägib, napsõnaline, mitte just kõige hoolsam õpilane, jõusaalis käib ka vist, madala häälega.

Peeter Järvelaht

Pets, laisk nagu loom, klassi pikim, habemik, jõukakunn, ainult kiusaks, naistemees, sõidutab oma sinise Volksuga, HUUMOR!, loeb palju, peenike poiss, ei tee tavaliselt midagi, hea jutuga, käib koolis puhkamas, väike banaan ja virsikud, koomik, tark, hea eneseiroonia, nagu ütlevad õpetajad – võimekas poiss, ei õpi üheski tunnis korralikult, naljatilk. Tundides ei õpi, aga tööde tulemused on ikkagi paremad kui teistel – kuidas see võimalik on?

Helari Sosi

Venna, jõukamees, hull jutustaja, aga muidu kui teeb, siis teeb korralikult, hea huumorisoonega, klassi parim valetaja, jalgpallur, hipi südames, otsekohene, hea jutuga, seisab oma põhimõtete eest, suur seletaja Oscariga, hea sõber, normi seltskond, varem tegi ikka sporti ka, nüüd ainult hädaldab ja vingub teiste kallal, alati ülimalt rahulik, mängib pidevalt telefoniga, hea klassivend, Ossuga jutu- ja huumorimehed, sõbralik, spordipoiss, teab ja tunneb oma ala, tavaliselt teeb kehalise tundide ajal midagi muud kui tunniteemat, ülimalt kiindunud kassidesse..., jal-kafänn ja muidu äge tüüp.

Reine Raud

Ettevõtlik, super süsteemitaja, klassi blondiin, ilus neiu, särav, lõbus, vahel äkiline, teravkeelne, ilusa naerutusega tüdruk, õpetajad on tema sõbrantsid, tubli õpilane, klassi kaitseingel praktiliselt, printsess, energiapomm, kotipeitja, alati näeb super välja, jutukas ja lahke, kogu aeg „kiusab“ teisi, aga naljaga, ütleb välja, mis mõtleb, laulab tundide ajal.

Sandra Saar

Sannu, 5näine, kui paha tuju, siis pole mõtet torkida, kohusetundlik, ettevõtlik, sõbralik, aktiivne, hea õppija, kenake, hoolikas, pidevalt ajab oma naeruga terve klassi naerma, seisab oma põhimõtete eest, hiilgab oma tarkusega, viieline, hakkaja, keegi midagi kaasa ei tee, siis lärmab, super klassiõde, naerab nagu kuulipildur, kui närvi läheb, siis oi nalja, omab suurepäraseid ütlushi, atsihi, klassi parim, alati kõik kodutööd õigel ajal tehtud, ei lükka kunagi ühtegi tööd edasi ja on esimene, kes kodutööd vastama läheb; avaldab arvamust, kui miski ei meeldi, teavad sellest ka teised, oskab enda eest seista kõva häälega.

Õp Siiri Meidla

Sirtsuke, tore klassijuhataja, muretses väga palju, tundlik, abivalmis, daam, hellahingeline, unustaja, pärlid ja kingad *must-have*, alati pabistab ja pidevalt süda valutab.

Kord kõik asjad otsa saavad...

Algul on nad väikesed. Kui kätte jõuab kooliminekuaeg, on neil esimene nukker lahkumine, lasteaja lõpupidu juba seljataga. Tulevik tundub põnev ja uudne. Esimesed kooliaastad õpetavad palju nii lastele kui vanematele.

Põhikoolis arvavad nad, et on juba kõigest targemad, aga gümnaasiumi lõpuks saavad paljud õnneks aru, et on targemaidki. Nii suure ja nii vanana kummikeksu karata või tahvililappi pilduda on enam kui kentakas...

Siis seisab ühel hetkel su ees noor mees või neiu ning ütleb lahkudes: "Varsti näeme!" Algab ülikool ja kindlasti ka elukool, kusjuures lõpetada on võimalik ainult seda, mis sai mainitud esimesena.

Jah, see on nüüd otsas. Need kolm aastat koos teiega mõõdusid märkamatu. Oli päikeselisi ja halle päevi, oli üksmeelt ja vastakaid arvamusi, oli tõiseid ja vähem tõiseid tunde, oli iseteadlikkust, püsimatust. Minule klassijuhatajana olid need aastad põnevad. Teist said minu head sõbrad.

Mul on ühtpidi kurb meel teie minekust ning teistpidi hea meel, et te saate nüüd minna- minna kui Nipernaadi, süda laulmas ja meel kerge.

Ma soovin teile selleks head teed!

Siiri Meidla, XIIb klassijuhataja

Kallid kaaslõpetajad

Kui ma kaks aastat tagasi 1. septembril teie klassi astusin, siis tundsin ennast halvasti. Oli selline tunne, nagu astuks ise uuest kooli. Ma ei teadnud teist midagi. Olite kõik mulle võõrad. Ei teadnud kellegi mõtteid, käitumist ja suhtumist õppetöösse.

Praegu võin aga öelda, et esialgne kartus oli asjatu. Te olete kõik toredad, asjalikud ja suudate ka enda eest seista kui vaja. Nii nagu heas peres, on häid ja halbu päevi, nii ka teie klassis. Hoolite üksteisest ja vajadusel aitate raskustest üle saada.

Soovin, et oleksite edaspidi ka tublid, kohusetundlikud ja töökad.

Ärge elage ise oma elu keeruliseks!

Enne Lätti, XIIa klassijuhataja

Pesapallurite perekond astus nätsule peale

Selle õppeaasta algusest on osad esimese klassi õpilased käinud pikapäeva tunnis raamatukogus. Kui sügisel oli põhirõhk ettelugemisel ja meisterdamisel, siis uuest aastast on tunnid läinud mängulisemaks. Põhirõhk on olnud liikumismängudel, et pikast koolipäevast väsinud õpilased saaksid vaimu virgeks. Kõige rohkem tekitas laste seas elevust perekonnapildi mäng, kus parimaks pildiks osutus Pesapallurite perekonna pilt. Lisaks meeldis lastele Andrus Kivirätki jutu „Kohutav näts“ järgi lühinäidendi loomine. Õpilased olid tublid ja julged ning loodame järgmiselgi aastal taas raamatukogus kohtuda.

Laine Lindvest

Foto: Laine Lindvest

Pesapallurid Hendrik, Kristofer, Evert, Urmet ja Urmo

Mina kui abiturient

Kevad aina läheneb ja sellega kaasneb ka järjest suurem arusaam sellest, et varsti ongi minu 12 aastat kooliteed läbi. See tundub päris hirmutav ja samas ka väga põnev. Hirmutav on teadmatus selle ees, mis saab edasi, ja kas ma saan ikka hakkama. Tuleb lahti lasta oma üsnagi mugavast praegusest elust kodus ning minna järk-järgult üle iseseisva elu peale.

Kindlasti on minu eesmärk oma haridusteed mõnes kõrgkoolis jätkata. Kuid mida ja kus õppida? Olen ilmselt üks paljudest noortest, kes pole veel suutnud neile küsimustele vastust leida. Tahan, et see otsus oleks korralikult läbi kaalutletud ega ei põhineks ainult hetke ajendil. Oma kutsumust valides pean kindlasti arvestama: kas see on sobilik minu iseloomu ja võimetega ning kas tulevikus oleks võimalik saada ka hea töökoht. Üks mu suurimaid soovideks oleks asuda õppima välismaale ning üritan ka selle poole püüelda.

Olen oma senist haridust omandanud kahes koolis – Halliste Põhikoolis ja Abja Gümnaasiumis. Halliste kooliaegadest on jätnud väga sümpaatse ja positiivse mälestuse minu ellu minu teine klassijuhataja Aili Šmith. Olen talle tänulik väga paljude asjade eest, mida ma tol ajal veel ei osanud tähtsustada. Kõige värskemad ja positiivsemad mälestused aga võtan endaga kaasa just Abja Gümnaasiumist. On olnud helgemaid ja raskemaid aegu, kuid iga asi on andnud mulle omaette kogemuse. Mul on väga vedanud ülitoredate klassikaaslastega ja üldse kõigi nende vahvate õpilastega, kellega ma aastate jooksul siin kohtunud olen. Jään neid kindlasti tohutult igatsema ja loodan, et kohtan neid oma elus veel ja veel. Loomulikult pean tänulik olema ka kõigile õpetajatele, kes mind on suutnud välja kannatada, sest ilmselgelt pole ma just kõige lihtsama iseloomuga.

Päeval, mil sulgen lõplikult oma selja taga Abja Gümnaasiumi ukse, algab minu elus uus, huvitav ja katsumuste rohke peatükk. Ja ma loodan, et minu ootused ja lootused mulle pettumust ei valmistata.

Mirell Põllumäe, XIIb klass

Viljandimaa suurte koolide 1.-5. klasside teatevõistlustel „Tähelepanu, start!“ 3. koht:

Andra Maria Bokmane 2. kl	Heliis Pruuns 4. kl
Jako Jänes 3. kl	Ats Rasmus Purge 4. kl
Joel Jänes 5. kl	Kaisa Raagmets 3. kl
Kenri Kandla 5. kl	Kaili Saar 4. kl
Karmen Kask 4. kl	Sander Saarman 2. kl
Kätlin Keres 5. kl	Egert Soa 3. kl
Airon Kent Lõhmus 2. kl	Kuldar Sperling 3. kl
Maria Joanna Lääts 2. kl	Eva Rahel Viitas 3. kl

Rahvastepalli võistkonnad, kes saavutasid Eesti Koolispordi Liidu poolt korraldatud 1.-3. klasside Dumle rahvastepalli piirkonnavõistlusel II koha:

Ketly Adamson 3. kl	Tambet Jõgi 2. kl
Andra-Maria Bokmane 2. kl	Jako Jänes 3. kl
Johanna Järve 3. kl	Airon Kent Lõhmus 2. kl
Maria Joanna Lääts 2. kl	Erik Raagmets 3. kl
Marianne Liis Oissar 3. kl	Sander Saarman 2. kl
Maarja Peterson 3. kl	Egert Soa 3. kl
Kaisa Raagmets 3. kl	Kuldar Sperling 3. kl
Krissy-Eliis Raba 3. kl	Kaspar Teorein 3. kl

Viljandimaa põhikoolide õigekirjavõistlusel Kirke Kask 3. koht 6. klasside arvestuses

Mattias Ots saavutas A. Maramaa nimelisel matemaatikavõistlusel 4. koha

Kevin Erg, saavutas maakondlikul 6.kl matemaatikaolümpiaadil 6.-8.koha 36 osavõtja hulgas

Gert Lees, 11. kl - piirkondlikul bioloogia olümpiaadil 1. koht 11. kl arvestuses

Carmen Raal, 9. kl - maakondlikul vene keele olümpiaadil 2. koht

Head tulemused maakonna matemaatikaolümpiaadil:
Andra Kabanen 11. klass 2.-4. koht
Mattias Ots 8. klass 4. koht

Keeristorm 2013

7. märtsil oli ilm ilus. Tuul oli küll tugev, kuid päike paistis eredalt. Abja Gümnaasiumi õpilased olid tavapärase koolipäeva asemel kogunenud koolimaja siseõuele, et alustada 2013. aasta maastikumängu Keeristorm 2013.

Osa võtsid kõik klassid ning lisaks meie kooli õpilastele, astusid võistlustulle ka kolm külaliskooli: Halliste- ja Kõpu põhikool ning Viljandi Ühendatud Kutsekeskkool. Raja pikkus oli vastavalt vanusele 6,5 km ja 9 km.

Läbida tuli üheksa kontrollpunkti. Igas punktis pidi võistkond lahendama etteantud ülesande. Ülesanded olid nii praktilised kui ka teoreetilised. Näiteks pidi võistkond ühes punktis vastama küsimustele Eesti ja meie kooli sportlaste kohta ning teises kummikut loopima.

Selleks, et jõuda ühest punktist teise, pidid õpilased rakendama orienteerumiskust. Ürituse algul anti igale võistkonnale kaart, mille järgi liikuda.

Kui eelmisel aastal oli maastikumängu rada raske ja eksitav, siis sellel aastal kulges see enamasti teed mööda. Paljud õpilased on öelnud, et tänava oli rada lihtne ning

enamusel õnnestus see läbida vaid korra kaarti vaadates.

Keeristorm on maastikumäng ning üks vähestest päevadest, kus kogu kooliga klassiruumidest välja minnakse. Seetõttu on kurb, et sellel aastal pöörati ülesannete puhul palju tähelepanu teoreetilisele osale. Peale selle peaks antud üritus õpetama meeskonnatööd klassiliikmete vahel, kuid enamus ülesandeid oli suunatud vaid paarile inimesele klassist. Otsest meeskonnatööd ei saanud üheski kontrollpunktis rakendada.

Iga-aastane maastikumäng on saanud Abja Gümnaasiumis traditsiooniks ning alati on peale meie kooli sellest osa võtnud ka mõni külaliskool. Külalistele on Keeristorm alati meeldinud ning rõõmu valmistanud, sest see on nende jaoks uus kogemus. Vaatamata sellele, et meie kooli õpilastele on maastikumäng muutunud tavapäraseks, ootavad kõik päeva, mil saaks kogu klassiga lumes sumbata ning erinevaid ülesandeid lahendada.

Eriti oluliseks on see muutunud lõpuklassidele, sest tihtipeale saavad nad alles sellel päeval aru, kui vähe neile seda väärtuslikku

aega üksteise seltsis jäänud on. See selgus võibki olla põhjuseks, miks näeme just lõpuklasse Keeristormi kõige rohkem nautivat.

Maastikumäng Keeristorm on hea vaheldus kogu kooliperele. Iga aasta meenutatakse seda kui toredat üritust. Samuti ka sellel aastal!

2013. aasta maastikumängu tulemused ei olnud tavapärased. Nooremas vanuseastmes ehk 1.-4. klass tuli võitjaks 3. klass. Teiseks jäi 4. klass, kolmanda koha sai 2. klass ning vaprana neljanda koha saavutas kooli noorim koosseis- 1. klass.

Keskmise vanuseastme moodustasid klassid 5.-8. klass. Esikolmikusse kuulusid kolmanda koha saanud 8. klass, teise koha 7. klass ja esimese koha sai Halliste põhikool. Vanimate seas tuli võitjaks 10. klass, väga napilt jäi teisele kohale 11. klass. 10. ja 11. klassi punktisummade vahe oli väga väike, kõigest kaks punkti. Vanimate seas saavutas kolmanda koha üks lõpuklassidest- 12.b klass.

Karolin Jürise, X klass

Sõbrapäeva moeshow

14. veebruaril toimus Abja gümnaasiumis traditsiooniline sõbrapäeva moeshow. Eelnevatel aastatel on olnud rohkem osalejaid, kuid seekord oli neid vähem, gümnaasiumiklassidest oli vaid kaks võistkonda. Põhikooli osas oli õnneks siiski osavõtjaid kõikidest klassidest.

Igal aastal pannakse välja teemad, mille vahel klassid valida saavad. Seekord olid teemad järgnevad: liblikad, värvid ja kujundid ning maskiball. Meie klass valis teemaks liblikad, kuna see tundus kõige huvitavam. Teine gümnaasiumi esindaja valis teemaks maskiballi.

Moeshow on saanud meie koolis juba traditsiooniks ning seda on alati väga põnev korraldada. Alguses oli küll mõningaid probleeme seoses lava ja kaunistustega, kuid kõik lahenes siiski hästi. Samuti suutsime leida ka huvitavad žüriiliikmed, kelleks olid meie endine huvijuht Mart Saar, Mõisaküla noortega tegelev Kaja Õigus, Abja gümnaasiumi endine õpilane Grete Ots, moeshow „Noor moelooja“ osaleja Mikko Kask ning Nuia noorte tantsuõpetaja Reet Rosenblatt.

Moeshow oli väga huvitav ning seekord said žürii lemmikuteks 6. ja 9. klass. Parimaks meesmodelliks oli Silver Kask ja parimaks naismodelliks Janne Kalda. Järgnevatel aastatel võiksime anda ka rahvale valimisõiguse, sest tihti ei lange žürii ja rahva arvamus kokku. Ka seekord kuulsin pealtvaatajatelt, et nad ei olnud nõus žürii otsusega ning seepärast ka selline mõte. See teeks isegi ürituse põnevamaks ning rahvale huvitavamaks, sest ka nemad saavad sellest osa võtta.

Olenemata vähestest võistlejatest oli moeshow väga huvitav ning lõbus. Kindlasti oli ettevalmistus üks tähtis osa, sest ka seal sai palju nalja ning oli põnev oma mõtteid teoks teha. Alati ei olegi tähtis võit, vaid osavõtt ning just see, et endal oleks lõbus. Edasi mõningaid kommentaare põhikooli lõpetajatelt:

Foto: Keijo Koort

Hea oli näha, et õpetajad tulid kaasa elama ning ühel klassil võttis õpetaja isegi osa. See show on saanud juba traditsiooniks. Loodame, et järgmine aasta võtab rohkem klasse osa - **Jander Heil**

Mulle on alati meeldinud moeshow'd korraldada, aga nii head tulemust ei oleks ma kunagi oodanud. Olen väga tänulik kõigile, kes osalesid nii shows kui ka selle ettevalmistamisel. Järgmine aasta sama ja võib-olla parema hooga - **Kristina Korell**

Väga kahju, et 10. ja 12. klass ei osalenud, sest meie vanusegrupis ei olnud peale 11. klassi konkurente. Seetõttu jäi ka moeshow natuke lühikeseks - **Carmen Raal**

Moeshowl osales 5.-12. klass. Kuues klass esitas kujundeid, paljud aga liblikaid ja maskiballi. Meie klass võitis 9.-12. klasside arvestuses. Teemaks oli maskiball. Silver sai parima meesmodellina auhinna. Seal olid ka tantsijad Karksi- Nuiast. Nende tantsud olid väga toredad ja vahvad. Väga meeldis ka 7. klassi Meurikese kleit. See oli väga kaunis ning tehtud ajalehtedest - **Andra Toom**

Grete Jaksur, XI klass

Kevade saabumine

Tänavune kevad suutis oma tulekut oskuslikult varjata või ehk oligi tal plaanis moodne hilinimine. Oli ta ju ettenägelikult teinud kokkuleppe ilmataadiga, et too ikka planeeritava üllatuse jaoks lund hoiaks ning seda veel juurdegi hangiks. Tuleb tõdeda, et plaan oli pea täiuslikkuse viimistletud. Veel mõned külmad päevad ning sentimeetrid lundki juurde, et äkksaabumine ikka tõeliselt rabav oleks. Ja siis järsku ta tuli. Korraga oli päeviti juba 20 kraadi sooja ning linnulaulu võis kuulda juba kella nelja ajal hommikul.

Kahjuks ei arvestatud tõsiasjaga, et kui tulla nii hoogsalt, siis ei jää teedel ja tänavatel muud üle, kui mülgasteks muutuda ning jalakäijate elu, vastu enese tahtmist, põrguks muuta. Kuid ega kevad sellest kohku, vaid kirab auru juurde oma geniaalsuste aurukatlasse, meelitades lapsi sooja päikese kätte ning pommitades neid siis oma jaheda hingusega. Jääb vaid loota, et muutub ta leebemaks ning peatab oma ventilaatorid ja lisab veelgi kütet.

Peeter Järvelaht, XIIB klass

Hendrik Hallik, I klass

Pärandkultuuriline keelepäev

Abja Gümnaasium tähistas 14.märtsil kauni emakeele päeva piduliku aktusega. Kõlasid laulud ja luuletused kevadest, eesti keelest ja isamaast. Tegime kokkuvõtteid keeletöödest.

1.-3. klasside õpilased võistlesid funktsionaalse lugemise oskuses. 4.-12. klasside õpilastele koostasime töö „Vanad sõnad ja vanasõnad“, kus tuli tõlgendada mulgikeelseid väljendeid ja vanasõnu. Parimaiks keeletundjais osutusid Sandra Saar ja Mario Kekišev XII klassist. Häid kirjutajaid oli igas klassis.

Siinkohal tahaks kirja panna mõned paremad palad, kuidas lapsed ikkagi loominguliselt mulgikeelsetele väljenditele lähenesid.

Enim tekitas küsimusi väljend *käima peal naine* (lapseootel naine)- vaba naine, abielus naine, rõõmus naine, mehele minev naine, naine käib peale, naine on perenaine, naine on kodust ära, naine, kes tõmbab ringi.

Raske oli ära arvata väljendit *mia sui siu pääd* (ma kammin su juukseid). Arvati nõnda: ma suudlen su pead, mina sinu peal, ma sõin su pead, mina tutistan sinu pead, mina sõön su pead, ma sõin sea pead, mina sain vastu pead, mina silitan su pead.

Keeruliseks osutus ka väljend *siri sikku* (tiri sirgeks). Tõlgendused: lüpsa kitse, silmad kisis, Siiri Sisask, tiri tikku, ilus kukk, selg sirgu, pöidlal pihku, silm siniseks, kivi kotti.

Väljendist *tiip engega tüüd* (teeb hingega tööd) saadi omamoodi aru: teeb hanguga tööd, püüab kala, tüübid õngedega, vihane vend, teeb endaga tööd.

Pane lõvva lukku peaks küll kõnetama (pane suu lukku), saadi aru aga ka nõnda: pane lõvi lukku, pane kõrvad lukku, pane kõrva taha midagi.

Ihu väits ära (terita nuga ära) mõisteti ka nii: ihu väsis ära, ihu läks ära, tuju veits ära, haige natukene.

Kere om ele (köht on väga tühi) andis samuti erinevaid lähenemisi: elu on kerge, valgenahaline, keri sinna tagasi, kust tulid, tegele oma eluga.

Ta tiip koomuskit (ta vigurdab) – ta teeb kooki, koob kampsunit, ta toob mustikaid, ta tiib on katki.

Ühe viienda klassi õpilase arusaam vanasõnast *Armul ei ole põhja* oli järgnev: Vitsa saamisel ei ole lõppu. Neljanda klassi õpilane arvas, et ema armastus on parem kui kotitais raha.

2013. aasta on pärandkultuuri aasta. Hoidkem oma ilusat eesti keelt, murdeid ja vanasõnu!

Silvia Mälksoo

Parimad keele tundjad:

Mario Kekišev
Sandra Saar

Head keele tundjad:

Evert Kangur	Kuldar Kask
Urmo Sikka	Elisabeth Rõigas
Urmet Sikka	Kirke Kask
Sander Saarman	Mary Tiit
Maria Johanna Lääts	Merike Voss
Getlin Sosi	Grethel Seegel
Kaisa Raagmets	Laura Tukk
Romet Gregory Subi	Gete Kaasike
Egert Soa	Karolin Jürise
Garlis Hendla	Kerli Klein
Karlos-Rein Tiik	Janne Kalda
Karmen Kask	Mari-Liis Rikkinen
Hanna Kaari Patune	Kristjan Sink
Silver Kask	Ly Metsaroos
Kristjan Lääts	Sten-Ingmar Jugomäe
Jako Kalda	Mirell Põllumäe
Kevor Paluill	Triin Kask

Mõtteid neljandikelt

Mulle meeldib väga meie klass, see on kõige väiksem klass koolis ja mulle meeldib see. Väikese klassi juures on hea see, et õpetaja sai meid kutsuda enda juurde piparkooke küp setama, aga kuidas sa kaksümmend last oma väikesesse kööki ära mahutad. Meil on klassis väga palju toredaid inimesi, kes muretsevad teiste pärast ja saavad aru kui midagi on lahti. Mul on kahju, sest see on meie viimane aasta algklassides, saame uue õpetaja. Meie õpetaja on alati olnud hea ja toetav esimesest klassist saati. Nüüd tuleb õpetaja Karini klassi minu öde ja tal on samamoodi vedanud nagu mul. Meie näeme ikka oma õpetajat, sest ta annab meile inimeseõpetust ja see on hea.

Karmen Kask

Viimane aasta algklassides oli üsna raske, aga ka tore kuna me käisime palju teatris. Viimane etendus mida me vaatamas käisime oli Ugalas "Inetu". Mulle meeldib ujumine ja näidendite päheõppimine. Minu parimad sõbrad on Garlis ja Owe, kuna nad on sõbralikud ja abivalmid. Mulle jääb meelde mu klassijuhataja, kes kaitses mind kõik need neli aastat.

Karios-Rein Tiik

Lõppes mälumängu seitsmes hooaeg

Aprillis sai piduliku lõpu mälumängu seitsmes hooaeg. Mälumänguks ette valmistudes pidid õpilased lugema teadusajakirju ja olema kursis päevakajaliste uudistega. V-VII klasside mälumängu võitis ülekaalukalt 85. punktiga VII klass. Teise ja kolmanda koha vahe oli ainult ühepunktiline - teise koha sai VIb klass ja kolmanda VIa klass. VIII-XII klasside mälumängu võitis 151. punktiga XIIa klass, kes sai auhinnaks preemiareisi Pärnusse. Teise koha sai XI klass ja kolmandaks tuli X klassi võistkond.

Laine Lindvest

Jüröö jooks

Foto: Keijo Koort

Sõpruskooli külastus

Ühel ilusal maikuu päeval alustasime sõitu Soome poole, et külastada Abja Gümnaasiumi sõpruskooli Nummi-Pusulät. Meid oli 8: õpetajad Jüri Ojamaa ja Katrin Ots, 10.klassi õpilased Mari Kask ja Gete Kaasike ning 8. klassi õpilased Grethel Seegel, Kelli Välba, Mee-liann Kosk ja Mattias Ots. Ööbisime Bergvikis, kus olime 4 päeva. See asus Nummi-Pusulast umbes 20 km kaugusel ilusa ümbrusega kohas. Kuna tegu oli keskkonnasõbraliku projektiga, siis tegime vanadest asjadest palju ilusaid uusi asju.

Esimesel päeval saime tutvuda ümbrusega. Teisel päeval saabusid soomlased, neid oli 6. Meie võõrustajad olid väga sõbralikud ja nälg meid ei jäetud. Terve päeva olime töötoas, kus meisterdasime asju ja saime soome õpilastega tuttavaks. Kolmandal päeval saime tutvuda Salo linnaga. Käisime muuseumis kunstinäitusel ja hiljem poodlesime Plaza's. Õhtul saime muidugi saunas käia ja suures ilusas järves ujuda. Järgmisel päeval külastasime lõpuks Nummi-Pusula kooli, mis meile väga meeldis. Kindlasti oli seal teistsugune õhkkond kui Abjas. Käisime tundides ning hiljem toimus koosviibimine, kus näitasime kooli õpilastele ja õpetajatele, mida me selle ajaga Bergvikis tegime. Näitasime ka Pajumäe talust tutvustavat videot. Peagi asusime tagasi koduteele. Oleme seal veedetud ajaga väga rahul ja loodame, et saame kunagi veel seda ilusat kohta külastada ning nende toredate õpilastega aega veeta.

Gete Kaasike ja Mari Kask, X klass

Emadepäeva kontsert

Foto: Laine Lindvest

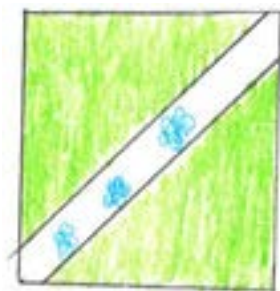
Sõpruskooli külastus

Foto: Erakogu

Mu koduke

Me koduke on väikseke, seal ema, isa, vennake. Seal palju soojust, armastust ja üksteise hoolivust.

Mu koduke on kaunike ja meile väga armsake. Seal olla tahaks kogu aja, sest meil on Abja kauneim maja.

Jako Jänes, III klass

Minu kodu

Igal inimesel on oma kodu või vähemalt peaks olema. Minu kodu asub Mulgimaal, Abja-Paluoja. Abja on väike linn Viljandimaal. Siin on ilus loodus ja järv, kus saab suvel ujumas käia. Mina elan kortermajas, kooli lähedal. Meie majas on kolm korrust ja mina elan kõige ülemisel korrusel. Meie korteris on 4 tuba, köök ja rõdu. Mul on oma tuba kus ma õpin, mängin ja magan. Ühte tuba kasutab ema kontorina, sest ta töötab kodus. Rõdul on suvel hea päevitada ja hommikusööki süüa. Suvel kasvatame rõdul taimi ja talvel paneme sinna lindudele toitu.

Mulle meeldib minu kodu väga ja ma tahaksin siin ka edaspidi elada.

Romet Gregori Subi, III klass

Abja Gümnaasiumi särasilmne huvijuht Eliise Vainurm

Kus olete sündinud?

Olen sündinud Viljandis.

Haridustee?

1.-9. klassis käisin C.R.Jakobsoni nimelises Gümnaasiumis ning keskkhariduse omandasin Viljandi Maagümnaasiumis. Noorsootöö erialase kõrghariduse sain Tallinna Pedagoogilises Seminaris

Missugune õpilane Te kooli ajal olite?

Mõeldes tagasi oma kooliajale, siis pean tõdema, et ma ei olnud kõige korralikum õpilane esireas. Istusin alati viimases pingis, kus ei hakanud tunnis mitte kunagi igav. Minus oli alati palju energiat ja ma ei suutnud paigal püsida. Kuigi ma polnud tundides eeskujulik õpilane, panustasin aktiivselt koolivälisele tegevusele. Võtsin osa erinevatest üritustest ja korraldasin neid. Samuti osalesin Õpilasesinduse töös, olin õhtujuht ja teadustaja ning klassivanem. Vabal ajal näitlesin Ugala teatris ning õppisin kitarri. Leidsin alati tegevust, millega oma vaba aega sisustada. Ma ei olnud õpilane, kes ootas logeledes järgmist päeva.

Millega tegelete vabal ajal?

Vaba aeg on minu enda, sõprade ja lähedaste jaoks.

Kuidas Te ennast iseloomustaksite?

Ennast on väga raske iseloomustada. Ma tean oma iseloomujooni, mis minus peituvad, aga kui inimesed tahavad mind tundma õppida, siis peavad nad seda ise tege- ma, et teada saada, milline inimene olen.

Miks otsustasite kandideerida siinse gümnaasiumi huvijuhiks?

Juunis 2012 lõpetasin kõrgkooli ja tahtsin tööle asuda Viljandimaale. Abja Gümnaasium otsis uut huvijuhti ja otsustasin kandideerida. Osutus valituks ning see oli minu jaoks väga meeldiv üllatus, kuna tegu on minu esimese töökohaga oma erialal. Alati tuleb kinni haarata võimalustest, mida elu pakub, sest mitte kunagi ei tea, milleks need vajalikud on.

Mis Te arvate, millega Te silma paistsite, et just teid valiti Abja Gümnaasiumi huvijuhiks?

Sellele on keeruline vastata, sest ma ei näe ennast kõrvalt ja ei tea, miks just mind sellele ametikohale valiti.

Milline oli Teie esimene kokkupuude AG õpilastega? Mida te sel hetkel kõige rohkem kartsite?

Esimene kokkupuude oli enne 1.septembrit, kui tegelesin aktuse korraldamisega. Kohtusin õpilastega, kes esinesid esimesel koolipäeval. Minu suurimaks hirmuks oli see, et äkki õpilased ei võta mind omaks ja võõristavad.

Teie koostöö Õpilasesindusega on väga hea- iseloomustage AG Õpilasesindust?

Abja Gümnaasiumi Õpilasesindus on väga tubli. Nad on suureks abiks ürituste korraldamisel ja panustavad koolivälisele tegevusele. Õpilasesindusel toimuvad iga nädal regulaarsed koosolekud, kus arutatakse koolis toimuvat, korraldatakse üritusi ning mõeldakse, mida võiks järgmisena teha. Kui arvatakse, et Õpilasesindus ei tee midagi, siis eksitakse sügavalt. Nad on aktiivsed ja tahtmist täis noored, kes tahavad koolis midagi ära teha. Õpilasesinduse abikäe on leidnud iga üritus, mis koolis on toimunud.

Mida armastate oma töö juures?

Huvijuhi amet on huvitav ja suureks plussiks on see, et saab töötada noorte keskel. Õpilased on need, kes teevad töötamise meeldivaks ja annavad energiat. Mulle meeldib, et ma ei pea ühe koha peal paigal istuma, vaid saan tegutseda.

Tulevikuväljavaated?

Igal inimesel on omad tulevikuväljavaated, mida soovitakse saavutada. Mina jätaaksin need enda teada, sest arvan, et unistused ja eesmärgid ei ole mõeldud laiale avalikkusele, vaid minu jaoks. Kui kunagi viib minu tee Abja Gümnaasiumist eemale, siis kõige rohkem jään igatsema noori. Nad on selle kooli päikesekiired, kes annavad energiat, jõudu ja valgust.

Foto: Erakogu

Intervjueeris

Mario Kekišev, XIIa klass